

In memoriam – Nedim Nedo Skopljak :
Sjećanje na jednu istinsku legendu i jedno vrijeme koji se lako ne zaboravljaju !

Počeo je Tour de France, moj omiljeni sportski događaj. Biciklizam pratim još od vremena Bilala i uličnih trka i kad je Trka kroz Jugoslaviju obavezno imala jednu etapu koja se završavala u Banjaluci. Učesnike trke prate sponzori, TV kamere i hiljade navijača iz zemalja odakle potiču. Svaki tim ima doktore, masere, obaveznu specijalnu ishranu i tretman.

Dok pratim trku snimljenu iz helikoptera, uživam posmatrajući predivne predjele i umijeće francuskih kuvara, koji nam prikazuju jela iz regiona kroz kojih trka prolazi, a komentatori nas podsjećaju da je biciklizam jedan veliki biznis; misli mi se vraćaju nazad u šezdesete i sedamdesete godine...

Nedim Skopljak, Munib Tetarić, Tomo Benković, Faik Gotovuša

Jednog vrućeg augustovskog dana, ranih šezdesetih, kad je većina banjalučana bila na plažama Vrbasa i Vrbanje, mali broj ljubitelja biciklizma se okupio ispred Hotel Bosne, gdje je bio cilj trke. Biciklisti su došli iznenada, ne praćeni timskim kolima i TV kamerama kao danas. U velikoj grupi su projurili pored nas uz glasne povike i pokušaj da se zauzme najbolja pozicija za sprint. Ne sjećam se tko je pobijedio. Čega se sjećam je jedan od učesnika. Obučen u dres zemlje koju je predstavljao i bez ikakvih sponzorskih oznaka, stajao je jedva se držeći na nogama, naslonjen na bicikl, sa bocom vitaminkinog gustog soka. Pokušavao je da otvori sok udarajući čep o ram bicikla. Bio je toliko umoran da mu nije uspjelo. Stajao je dugo tako bespomoćno, dok mu napokon neko od organizatora nije otvorio taj sok. Otpio je malo a ostatakom se umio. Položio je bicikl u travu i legao pored. Niko mu nije prilazio, čak i kad su se većina učesnika i posmatrača povukli u hladovinu Hotela Bosna...

Bio je to Nedim Skopljak, član BSK Banja Luka.

Nedim Skopljak, Tomica Benković, Munib Tetarić.

Upoznali smo se na Trebeviću, za vrijeme studija u Sarajevu, početkom 70-tih. Rekao mi je da se zove Nedo i studira DIF, inače je iz Banja Luke. Otkrio mi je da je biciklista, član BSKa, trenira šest dana u nedjelji. Poslije sam saznao da je reprezentativac Jugoslavije, učestvuje na trkama kroz Jugoslaviju, a u isto vrijeme jedini biciklista u Sarajevu.

Trenirao je tako što je jedan dan vježbao na fakultetu, a svaki drugi dan pedlao od Sarajeva do Mostara i nazad, nekih 250km. Svaki drugi dan, deset sati u sedlu, čovjek, bicikl... i... Ivan Planina!

Pitao sam ga, na šta misli.

“Na Hotel Bosnu i hladno pivo!”, rekao mi je.

“Zar ti ne dosadi?”

“Ponekad promijenim sto...!”

Po sarajevskim, jednosmjernim, ulicama je tada bilo zabranjeno voziti bicikl. Milicija bi ga zaustavljala pitajući ga je li vidio zabranu na ulazu u grad. Nedo bi odgovorio: “Ne, ja idem iz grada!”

Ostavio nas je prerano, u svojoj trideset i drugoj godini. Tek je bio otvorio malu radionicu za popravak bicikla, u svojoj kući, u ulici Duška Košćice. Ostati će zapamćen kao jedan od najboljih banjalučkih biciklista i reprezentativac Jugoslavije.

Ekipa BSK Banja Luka u Tuzli 1973 godine sa Skopljakom (četvrti s lijeva)

Ekipa BSK Banja Luka 1974 godine sa Skopljakom (drugi s lijeva... pokraj Kovalje)

Ekipa BSK Banja Luka sa Skopljakom (treći s desna)

Da bih saznao nešto više o pokojnom Nedi, obratio sam se njegovim bivšim klubskim prijateljima za pomoć. Evo kako su oni opisali Nedu :

Prvi se javio **Džan Hodžić** (iz Amerike, gdje danas živi). Nedo se rodio 1953 godine u Banja Luci. Osim roditelja imao je dvije sestre i brata. Živio je sa roditeljima do svoje prerane smrti. Biciklizmom se počeo baviti oko sedamdesete godine. Moje poznanstvo sa Nedom je počelo u srednjoj školi, naime nas dvojica smo išli u isti razred i sjedili u istoj klupi, i on je krivac zašto sam ja počeo da vozim biciklo.

On me doveo u "BSK" smontirao mi biciklo i uz njegovu nesebičnu pomoć i trenera Jože Benkovića ja sam pobijedio svoju prvu trku kao kontraš na republičkom prvenstvu BiH.

Kroz naše srednjoškolsko društvenje uvijek mi je davao savjete i bio mi je veliki uzor.

Po završetku srednje škole 1973. godine Nedo je upisao "DIF" u Sarajevu i par godina bio cimer sa mojim brato Emirom. Pošto je biciklizam bio sav njegov svijet mislim da nije završio DIF pa se zaposlio u Energoinvestu. U garaži iza porodične kuće otvorio je biciklistički servis i tu smo mi provodili dosta vremena.

Kroz svoju dugu karijeru imao je dosta zavidnih rezultata: bio je višestruki republički prvak BiH u svim kategorijama. Nedo je 1975. godine na trci Putevima AVNOJ-a pobijedio etapu u Banja Luci, ako se ti Zdenko sjećaš, tada je Kuvalja Tane pao na cilju i povredio kopljeno. 1976 na Trci kroz Jugoslaviju u jednoj etapi je bio drugi. Bili smo zajedno na trci Oko Turske 1980. godine gdje je postigao zavidan rezultat. Bio je višestruki reprezentativac bivše Jugoslavije.

BSK Banja Luka

Sjećam se jedne godine, mislim da je to bilo početkom osamdesetih, Branko Bogović ga je pozvao da ide sa Vladom Bogovićem i ostalom ekipom iz Metalijecomerc na trku u Francusku "Tour de l'Avenir".

Nedo je bio jako omiljen u krugovima biciklističkog sporta. Dan prije njegove smrti bilo smo nas dvojica zajedno u dvorani i igrali mali nogomet. Razišli smo se oko deset sati naveče, da bih ujutro slijedećeg dana dobio telefonski poziv od njegovoga brata, sa tužnom viješću da je Nedo imao masivan srčani udar. Ja sam odmah otišao do njegove kuće i tad sam ga zadnji puta vidio. To je bila velika tragedija za njegove roditelje i za sve

ostale prijatelje i sport uopće. Sve se desilo tako iznenada da nitko nije mogao da vjeruje. Nedo je preminuo 21.11.1984 godine. Imao je nepunih 32 godine. Džan.

Nedo je uvijek bio spreman pomoći

Javio se i **Faik Gotovuša** sa par riječi o Nedi: Drago mi je da ima još ljudi koji se sjetite tog momka, koji je doslovce dao život za biciklizam (na žalost nije i jedini). Nas dvojica smo prošli sve faze druženja. Prvo mi je bio uzor, (naravno u to doba, nama svima, pa tako i meni i njemu idol je bio – Tanasije Kovalja), zatim mi je bio konkurent, sa svime što taj pojam sadrži, i dobrog i lošeg, da bi na kraju postali istinski drugovi i prijatelji.

Ponekad ga nismo razumijevali, imao je previsoke kriterije, zahtijevao je mnogo i od sebe i od nas, ali nas je istovremeno hrabrio i bodrio. Danas kad se sjetim nekih naših uspjeha na Jugoslovenskom nivou, (u BiH smo bili neprikosnoveni / suvereni), bilo je to sa Nedimom ili u Nedimovom maniru. Naravno, Jože Benković naš trener je bio kreator svih naših uspjeha, ali na asfaltu je Nedo inspirisao i nas kao klubske drugove, a mogu reći i protivnike, momke iz drugih klubova, koji su ga listom poštovali i cijenili.

Kroz Bugarsku 1976 godine

To se pokazalo nažalost na najtužniji način: Kada je zavijek otišao sa naših cesta još su ga se godinama spominjali, često na startu neke trke spikeri su spominjali njegovo ime kao bivšeg pobjednika. Onda dok bi mi biciklisti čekali da lokalni vlastodršci izgovore svoje fraze i zažele nam sretan put do sljedećeg grada, mi BSK-ovci bi ponovo bili zapitkivani o detaljima tog nemilog događaja, sjećali bi se Nedima, njegovih duhovitih komentara na vožnju ili rezultate.

Na kraju Faik je dodao: molio bih te jednu stvar kad pišeš o Skopljaku: On je bio pravi veseljak, svaka druga riječ i mogao si se smijati i kad je bilo "gusto". Nemoj o njemu pisati sa nekom sjetom, patetikom ili nekom dozom žalosti. On to nebi volio tako. Ja ću ubrzo da ti pošaljem hronološki poređana fakta, a ti poslije ubacuj druga fakta na svoje mjesto, pa sve lijepo zaokruži u jedan prikaz jednog veselog mladog čovjeka koji će eto vječno ostati mlad, a da bi to i bilo vječno, mi ga se moramo povremeno sjećati. Eto ja toliko o Nedimu, da ne bude dosadno za one koji ga ne poznaju. Faik.

Nedim Skopljak sa Hajrudin Trleom

Utrka Kroz Jugoslaviju 1976 godine: ekipa BiH Trle lijevo, Skopljak do njega...

Hajrudin Trle je napisao:

Nedu Skopljaka sam upoznao sedamdesetih godina, još kada sam ja vozio kontraša, a on je tada već vozio specijalku. U to vrijeme to je bio "pojam" bicikl jer je imao mjenjače i deset brzina. Pošto je on bio stariji od mene, prvu trku sam vozio sa njim tek 1974 godine. Bila je to utrka Putevima AVNOJ-a. Već tada sam vidio da je on fer vozač. Prilazio je meni i objašnjavao neke stvari kao iskusan vozač. Kada sam ja 1976 godine postao reprezentativac, on mi je pomagao da se snađem u reprezentaciji. Sjećam se da sa njime nikada nije bilo dosadno. Uvijek je znao ispričati kakav dobar vic, da nas raspoloži poslije teških trka. Čak i za vrijeme utrke je znao da se našali na svoj račun ali i na račun nekog drugog.

Nedim Skopljak u reprezentaciji Jugoslavije (na slici još prepoznajem Ibrahima Purića i Tomu Benkovića)

Pošto u tadašnjoj reprezentaciji nije bilo mjesta za dva Bosanca, njemu nije padalo teško ako sam ja dobio prednost u odnosu na njega. Nikada nije bio ljubomoran. Uvijek je bio fer sportaš i znao je da mi uvijek poželi sreću i dodijeli kakav dobar savjet za prije utrke.

Nedim Skopljak i Faik Gotovuša na startu...

Ima jedna anegdota vezana za njega i mene. 1977 godine na utrci Setimana Bergamaska u Italiji, ja sam imao težak pad, a Nedo me je obilazio svaki dan u bolnici. Kada sam nakon par dana poželio da pobjegnem iz bolnice u Bergamu, Nedo mi je donio trenerku. Ja sam tada pobjegao da bih nastupio na utrci u jednom manjem mjestu (Lago di Garda), jer sam čuo da ima dosta prolaznih ciljeva, te da je nagrada za pobjedu na toj utrci automobil Reno 16. Tada sam se dogovorio sa vozačima iz ekipe: Skopljakom, Hukićem, Marinkovićem i Arsovskim, da ja pobjegnem od starta i da uzmem što više prolaznih ciljeva. Tada su na prolaznim ciljevima u Italiji uvijek davali dobre novčane nagrade.

Ekipa

Jugoslavije sa Skopljakom u Italiji 1977 godine

Tako je i bilo. Ja sam otišao solo od starta, a dečki iz ekipe su zatvorili utrku. Poslije otprilike 80 km meni je naprijed pozlilo, jer sam zbog onog teškog pada odležao nekoliko dana u bolnici. Sa autom u pratnji su tada bili mehaničar i maser Kirac, a sa njima u autu je bio i neki nijemac, doctor. Taj doctor je meni izmjerio temperaturu, pa je dobacio Kircu, da sam ja "morto" (gotov) za taj dan. Ja sam to čuo pa sam mu rekao da sam ja tvrdoglava bosanska glava i nisam se predao. Poslije utrke sam u hotelu u sobi ležao, a svi iz reprezentacije su se okupili oko mene. I dalje se nisam dobro osjećao, pa sam izjavio kako ću preskočiti večeru. Nedo Skopljak je tada u šali rekao: "Trle meni je stvarno žao što si bolestan, ali mi je drago što nemožeš jesti, jer ću tako ja dobiti tvoju hranu!" Bilo je to svima smiješno, jer mi u biciklizmu smo poznati po tome da možemo dosta da jedemo.

Nedo je uvijek bio sa nama na visini šale, tako da razbije monotoniju u timu. Oko njega su uvijek bili svi mladi vozači, jer su znali da on ima uvijek nešto pozitivno za reći, kako bi ih opustio prije utrke.

Na našu žalost izgubili smo ga prerano. Pozdrav. Trle.

Start prve etape utrke Kroz Jugoslaviju 1976 godine u Beogradu. Na slici su Hajrudin Trle i Nedim Skopljak

Među onima koji su obilježili biciklistički sport ne samo u Banja Luci, nego i šire ostaće zapamćeni: Memhed Bilal, Vehbija Smailagić, Nedim Skopljak, Faik Gotovuša, Tomo Benković, Samir Lizde, Munib Tetarić, Tihomir Kvalja, Nisvet Todorovac... „Bskovci“ su pored ostalih banjalučkih sportista bili takođe istinski ambasadori svoga grada, ali i uzor mlađim generacijama da se bave ovim sportom. „BSK“ i njegovi vozači, i danas, iako se, kako doznajemo, suočavaju sa problemima u radu, postižu solidne rezultate. Nažalost, nije nimalo prijatno gledati „Bskovce“ kako treninge „obavljaju“ na gradskim ulicama, prepunim četvoro točkašima ili rizikuju da ih u kanjonu Vrbasa pokupi neki nepažljivi ili nesavjesni vozač.

Nedim Skopljak 5. kolovoz 1953 – 21. studeni 1984

Pobjednici "Tour de France" se godinama izmjenjuju... samo je jedan biciklistički šampion u mom srcu – Nedim Nedo Skopljak. Već godinama mi zajedno gledamo **Le Tour**; Baš kao što smo nekada gledali trke u Banjaluci. Poslije odemo u Bosnu na pivo.

Dio ovog teksta je originalno objavio stanoviti **Abu**, na svojim blog stranicama.

Serbus i najte kaj zameriti.

Zdenko Kahlina (Zdenko's Corner)